

دژ مخصوص علیاحضرت شهبانوی ایران

پیام شهبانو فرح پهلوی به مناسبت نوروز ۱۳۸۴

فرا رسیدن سالی نو را به همه هموطنانم صمیمانه شادباش می گویم، و به پیروی از مفهوم جاودانی نوروز برایتان بهاری شاد و زندگی بخش را بدنبال زمستانی سرد و تاریک آرزو می کنم، در انتظار روزی که آغار بهاری زندگی بخش تر را بدنبال زمستانی مرگباری که متأسفانه بیشتر از یکربع قرن است برای ایرانیان ادامه دارد، به سرزمینی گرمی که نوروز در آنجا زاده شده است، و به همه مردم از بند رسته و به زندگی بازگشته این سرزمین شادباش بگویم.

پیام نوروزی امسال این تفاوت را با پیام های سالهای گذشته دارد که این بار در شرایطی کاملاً استثنایی فرستاده می شود، زیرا امروز جریان حوادث جهانی، کشور ما را بصورتی خاص در کانون توجه بین المللی قرار داده است، و آنچه در آن می گذرد بخلاف سالهای گذشته نادیده و نا شناخته باقی نمی ماند. این درست همان واقعیت مورد نیاز ملت ما و همه ملت های دیگری است که در شرایط پرخفگان رژیم های حاکم بر خود از هر گونه حقوق انسانی محروم شده اند و برای موفقیت در مبارزه رهائی بخش خودشان نیازمند توجه و پشتیبانی بقیه انسان های آزاد دنیا هستند. بیست و شش سال است اکثریت عظیم مردم ایران دورانی را از سر میگذارند که پادشاه فقید آنها، با واقع بینی کامل، فرا رسیدن آنرا به صورت دوران وحشت بزرگ پیش بینی کرده بود، وحشتی که همچنان در یکی از بدترین رژیم های مطلقه عصر حاضر ما ادامه دارد. بهمین دلیل، هر اندازه افکار عمومی جهانیان با آنچه در قلمرو این وحشت بزرگ می گذرد آشنا تر شود، بهمان اندازه پایان این دوران نزدیکتر خواهد شد، البته به این شرط بنیادی که نقش اساسی مبارزه را در همه حال خود ما بعهدده داشته باشیم، از

جهانیان جز پشتیبانی مشروع، و اینکه حقوق ملی و انسانی ما را قربانی حسابگریهای احتمالی نکنند، توعی نکنیم.

میدانم که در شرایط سرکوبگری بیرحمانه ای که اکنون به کشور ما حکمفرما است، مبارزان راه آزادی در داخل کشور با چه خفقان وحشیانه و ظالمانه ای دست به گریبانند، تا کنون همین مبارزه چه اندازه قربانی از آنها گرفته است، ولی این را نیز همگی ما میدانیم که ملت بزرگ ایران در طول تاریخ پر ماجرا و خونین خودش چنین دورانهای فاجعه آمیز را بسیار از سرگذارنیده است، بی آنکه هیچکدام از آنها او را از پای در آورده باشند.

اعتقاد شخصی من این است که این بار نسل جوان ما نه تنها این دوران وحشت بزرگ را پیروزمندانه پشت سر خواهد گذاشت، بلکه درسهای آموخته شده از آنرا، زیر بنای فکری و فرهنگی آینده ای قرار خواهد داد که می باید در ایران فردا بدست او بنیانگذاری شود، تا در چنین آینده ای دیگر امکان تکرار فاجعه ای نظیر فاجعه سال ۱۳۵۷ کشور ما به هیچ صورت وجود نداشته باشد.

در راه پیشبرد این مبارزه مقدس و سرنوشت ساز و رسانیدن آن به پیروزی، لازم است به پیروی از قانون همیشگی مبارزات سرنوشت ساز ملی، برای مدتی که این مبارزه در جریان است و حساسترین مراحل خود را می گذراند، هر گونه اختلاف نظر و اختلاف سلیقه سیاسی و هر نوع خرده حسابها و سوابق خصوصی را کنار بگذاریم تا بتوانیم بصورتی یکپارچه در شرایط استثنایی روزها و هفته ها و ماههایی که در پیش روی ما است در میدان سرنوشت حضور داشته باشیم.

خداوند نگهبان ملت ایران باد!